

свѣтлѣ ѿраведнѣ Јован Кронштѣтскѣ  
О ЛАЖНОЈ БЛАГОДАРНОСТИ

Браћо, међу бићима која је Бог створио постоје она која су у времену, пролазна: сва неразумна створења, одушевљена и бездушна, органска и неорганска, па и сами овај свет који ће проћи: проћиће обличје овога света (1Кор. 7, 31), а постоје и вечна, непролазна бића: Анђели и људске душе, па и сами демони са њиховим сатаном. За човека живот на земљи, живот у телу, служи само као припрема за вечни живот, који ће почети након смрти тела. Зато треба без одлагања користити овај живот као припрему за будући, и радећи више у обич-

њења са Собом и Који нас је искупио Својим Крстом и за нас отворио врата Царства Небеског! Како неки од нас могу тако да се изједначују са стоком неразумном и да јој постају слични (Пс. 48, 13, 21)? Горе имајмо срца (возглас на Литургији).

Шта је то лажна благодарност Богу? Лажна благодарност је када, од Бога добивши незаслужене духовне и материјалне дарове, људи језиком благодаре Богу за њих и употребљавају их на своју корист, не делећи их са ближњима: добијају их и сакривају у сво-

Појава Бога Логоса у личности Богочовека Христа јасно показује да је у овом свету Бог једина истинска реалност, а човек само утолико уколико оваплоти у себи Бога Логоса, уколико се ологоси. Својим радом и учењем, Богочовек непобитно показује и доказује да у овом свету стварно постоје две истинске реалности: Бог и човек. А између Бога и човека налазе се све остале реалности. Али се диференцирање реалности врши само у светлости највише реалности: Бога. Откидање од те реалности сурвава мисао у псевдореалност, у противбиће, у небиће. Најпотпунија и најстрашнија псевдореалност јесте Сатана. Јер он представља најоштрију откинутост и највећу удаљеност од Бога.

ѿрејодобни Јустин Нови Ђелијски

не дане, васкрсне и празничне дане треба свецело принети Господу Богу, посвећујући их Богослужењима, читању речи Божије, богумислију, душекорисним разговорима, добрим делима, нарочито милосћу. Тешко греше они који не воде рачуна о свом духовном васпитању за вечни живот у горњем свету. Како је могуће заборавити своје крајње назначење! Како је могуће бити тако неблагодаран пред Творцем, који нас је створио по својој образи и подобју нетрулежности, ради сједи-

јим ризницама, сандуцима, библиотекама, лишавајући браћу духовног просветљења, поучења, утехе или хране, пића, одеће, дома, лекова у болести или преласка са места на место, ради задобијања средстава за храну. Таква је благодарност лажна и богопротивна. То значи језиком благодарити а делима пројављивати крајњу неблагодарност и злоћу. А како је само много на тај начин благодарних, или боље рећи неблагодарних!

Манастир Успења Пресвете Богородице - Подмаине  
са благословом игумана - јеромонаха Рафаила



НЕДЕЉА 28. ПО ДУХОВИМА

ѿреј Јован Дамаскин, св. вел.муч. Варвара

Лк. 17, 12 - 19, зч. 85; Мк. 5, 25 - 34, зч. 21.

Кол. 1, 12 - 17; зч. 250; Гал. 3, 23 - 29, зч. 208.

архимандрит Рафаил (Карелин)

ПРИЧА О ДЕСЕТ ГУБАВАЦА

Господ, заставши рече: Идите, и покажите се свештеницима (Лк. 17, 14). Они повероваше да ће бити исцељени и упутише се путем ка Јерусалиму, у храм у којем је свештеници требало да посведоче да су исцељени. И ево, још на путу они осетише силу благодати Божије, која се улила у њих и исцелила их.

Дете не зна за час свог рођења, а ови несрећници као да су доживели своје друго рођење. Њихове страшне ране су се зацелиле. Кожа, налик на крљушт, спаде с њих; појавила се нова – чиста и бела, као у детета, и они су већ очигледно замишљали како се враћају породицама, како их дочекују са сузама радосницама, како грле своју децу, седе у кругу пријатеља и причају о великом чуду. Они су већ видели пред својим очима светлост у родитељској кући и зидове Је-

русалима; само су Једног заборавили: Онога Ко их је исцелио!

Исцељени милошћу Божијом они су заборавили Самог Бога и сваког тренутка су били све даљи од Христа. Њих девоторица су били Јевреји, један је био Самарјанин. Јевреји су још од детињства знали да Спаситељ треба да дође на земљу: о томе су их учили у синагогама, о томе су слушали проповеди у храмовима. Чудо је требало да их очигледно увери да је Спаситељ света пред њима. Међутим, они наставише да иду својим путем. Називајући себе децом Авраама они нису желели Бога, већ дарове Божије, не Небеског Оца, већ Његово наследство.

Вратио се само Самарјанин, пао је пред Исусове ноге, захваљујући и хвалећи Бога, прослављајући Га као Месију. Господ рече: Не исцелише ли

email: [kontakt@manastirpodmaine.org](mailto:kontakt@manastirpodmaine.org)

интернет презентација: [manastirpodmaine.org](http://manastirpodmaine.org)

се десеторица? Гдје су дакле деветорица? Како се међу њима који не нађе да се врати да захвали Богу, него само овај туђин? (Лк. 17, 17-18). Ово питање је било намењено Ње-

срећи и успеху.»

Браћо и сестре! Вера Самарјанина у Христа као Месију и Спаситеља света је вера у то да Онај Ко је исцелио његово тело може да исцели и ње-

**С**воје срце морамо неке поклони и ако га поклонимо неке на земаљској кугли, сви нас могу повредити. Ми сви тражимо бесконачну и неизменљиву љубав, бесконачан мир, а ко нам то може дати? Не могу ни отац ни мајка, ни брат ни сестра. Сви нас они могу оставити, презрети и одбациги. Зашто? Зато што смо сви ограничени и временом и простором и сви смо у борби са силама под небом, које нам стално прљају мисли. Значи, коме год поклонимо срце, сви нас могу оставити, израђавати. У нашу чисту, Божанску љубав духови злобе убацују мисли и гледају да нас заробе. Божанска љубав је бесконачна, свеобухватна, а ми постајемо једностранни, заробљени, не само за жива бића, него и за мртву ствар која је безвредна. Наше је срце заробљено за земаљске ствари и ако их неко отме - оно болује. Само са Богом можемо имати јединство љубави, прво са Богом, па тек онда са рођенима и ближњима.

*сћарац Тагеј Вишовнички*

говим ученицима, апостолима, да би они, пошто су сами били Јевреји, схватили да је Спаситељ света дошао ради свих људи, ради свих народа, ради свих нација. Сад је ове народе света представљао један Самарјанин, који је лежао пред Христовим ногама.

Господ му је рекао: устани, иди; вјера твоја поможе ти (спасила те – руски текст) (Лк. 17, 19). Каква вера? Веровали су и други губавци да ће се исцелити: у несрећи су веровали, а у срећи су заборавили Бога, као што се и с нама често дешава.

Свети Исак Сиријски каже: «Знам људе који су остали чврсти у несрећи, али не знам никога ко се није променио у

гову душу, да Онај Ко га је вратио поново његовом народу може да му отвори врата раја, да му Онај Ко му је даровао очишћење од губе дарује и опроштај грехова, и вечни живот.

То је такозвани буквални историјски смисао ове приче, али постоји и други – морални смисао. Ми треба непрестано и за све да се захваљујемо Богу. Неки од нас ће рећи: «Због чега да се захваљујем Богу?» Захваљуј се Богу за то што нас је створио, што је створио небо и земљу, што нас је створио као људе, једина бића на земљи украшена образом и подобјем Божјим. Благодарите за то што ти је Господ дао веру; благодарите за то што припадате

Православној Цркви; благодарите за то што те Господ није оставио да пропадеш у својим гресима, већ је Син Божји сишао на земљу, разапео се због тебе; што ти Господ опрашта грехове твоје и храни те Својим Телом и Крвљу; што Господ испуњава твоје молитве; што толико твојих вршњака већ лежи у гробу, а ти живиш и сваки дан може бити дан твог спасења.

Постоји и мистички смисао. Губавци су викали: «Исусе Учитељу! Помози нам.» У њима је већ одавно пресушила нада на човека, али није остала нада у Бога.

И ми смо такође губавци у гресима за Анђеле. Наше душе су у очима Анђела исто тако ужасне и одвратне као тела губаваца. Али ми знамо свог Спаситеља и зато у свом срцу увек треба непрестано да говоримо: «Госпode Исусе Христе, Сине Божји, смилуј ми се грешном, исцели ме, спаси ме!»

Браћо и сестре! Желели бисмо да се молимо чистог срца, а из нашег срца цури гној, као из смрдљивих уста губаваца. Али је Господ чуо њихов шапат. Он чује и тајни глас нашег срца!

Овде постоји још и еклесиолошки смисао. Господ каже: Идите, покажите се свештеницима. Господ је Цркви дао велике тајне које могу да очисте, да духовно препоруде и оживе човека. То су Тајне Јелеосвећења, Покајања и Причешћа.

У овој Јеванђељској причи постоји и симболичан смисао: губавци су као човечанство после пада у грех, људи, одбачени од своје старије браће – Анђела; људи су осуђени на смрт и пакао. Али Господ се разапео на крсту како би исцелио човечанство, а већина људи, налик на девет губаваца показује равнодушност и хладноћу према Голготској жртви Спаситеља.

Браћо и сестре! Треба да благодаримо Богу за све, да благодаримо чак и за искушења и патње које нам Он шаље.

Један подвижник је рекао: «Неискрен је у љубави онај ко не благодари Богу у муци као у радости.» А други је одговорио: «Неискрен је онај ко не прима жалост као радост и ударце као благослов.»

Омиљена молитва светог Јована Златоуста су биле речи: «Слава Богу за све!»

Браћо и сестре! Гордо срце не може да се захваљује Богу, гордо срце је увек озлојеђено, оно је стално немирно, оно је увек незадовољно. Понекад је гордом довољно да чује неку реч, чак је довољан нељубазан поглед па да се његово срце испуни мржњом. Срце гордо не зна за духовну радост – највећу срећу. Само се смирене откривају тајне Божије и тајне Божанствене љубави, само смирене може да благодари Богу за све.

Амин.